

LÁ THƯ MỤC VỤ

(Thay vì Lá Thư Mục Vụ thông thường, tuần này tôi tóm tắt nội dung phát biểu của TGM Costelloe trong DVD: The Way Forward)

VIÊN KIẾN VÀ NHỮNG ƯU TIÊN CHO TỔNG GIÁO PHẬN PERTH CỦA TỔNG GIÁM MỤC COSTELLOE

Xin chào mọi người,

Có lẽ một số người trong quý vị nhớ bài giảng của tôi trong thánh lễ nhậm chức TGM Perth vào tháng 3 năm 2012, trong đó tôi có gợi ý về phận sự và thách đố to lớn nhất mà chúng ta phải đối diện hôm nay là mang Giáo Hội trở về với Đức Kitô và mang Đức Kitô trở về lại Giáo Hội. Điều này có nghĩa là chúng ta phải thực hành điều thực sự là căn tính của chúng ta: *Những môn đệ của Chúa Giêsu*. Hơn bao giờ hết chúng ta phải bảo đảm rằng Đức Kitô, Đức Kitô đích thực, phải là tâm điểm của mọi điều chúng ta nói, mọi việc chúng ta làm và mọi sự chúng ta là. Chúng ta khám phá Ngài dĩ nhiên trong những trang phúc âm, đọc và hiểu trong đức tin của truyền thống Công giáo, và vì lý do đó sự loan truyền phúc âm của Chúa Giêsu, cả ở giữa chúng ta và rộng hơn trong xã hội mà chúng ta sinh sống, là phận sự và đặc quyền căn bản của chúng ta.

Chúng ta có thể nói tóm tắt rằng chúng ta là, và càng ngày càng phải trở thành, một dân cùng chung bước theo những dấu chân của Chúa Chiên Lành. Đây chính là ước mơ và hy vọng của tôi cho Tổng giáo phận Perth. Như thế, con đường phía trước của chúng ta đã được xác định rõ ràng. Chúng ta không phải là những cá nhân lang thang vô định và không có một mục đích cho đời sống của mình. Chúng ta đi theo vị mục tử của mình, để Ngài dẫn lối và chỉ đường cho chúng ta. Nhưng dĩ nhiên chúng ta phải tự hỏi là điều đó có ý nghĩa gì trong thực tiễn? Trong Tổng giáo phận này, vào thời điểm lịch sử này, làm thế nào để chúng ta cùng chung bước theo những dấu chân của Chúa Chiên Lành?

Qua cầu nguyện, suy niệm và bàn bạc với những người khác tôi đã nhận diện được những lãnh vực chính mà tôi muốn quý vị cùng tôi chú tâm đến trong vòng ba đến năm năm tới. Tôi coi chúng như là những phương thế thực tiễn để trong đó chúng ta có thể trở nên những người mà Thiên Chúa kêu gọi chúng ta trở thành.

Việc đầu tiên trong những lãnh vực đó là tiếp tục chú trọng vào những tiêu chuẩn chuyên nghiệp (professional standards) liên quan đến tai họa kinh khủng của việc lạm dụng tình dục trẻ con và những người trẻ tuổi. Chúng ta có nhiều việc phải làm để mang sự chữa lành đến cho những ai đã phải chịu đựng, và đang tiếp tục chịu đựng, bởi tội lỗi trong quá khứ. Đồng thời chúng ta cũng phải xây dựng một hiện tại và tương lai tốt đẹp hơn.

Bổ sung vào những tiêu chuẩn chuyên nghiệp, ưu tiên chính cho tất cả chúng ta là sự cần thiết của việc đối thoại có hiệu quả trong Giáo hội và bên ngoài Giáo hội. Chúng ta đã đạt được một vài tiến bộ về lãnh vực này, nhưng cũng còn nhiều việc phải làm, kể cả việc phải tái bản lại tờ báo di sản trân quý của giáo phận là tờ Record.

Ưu tiên chính khác là cung cấp những dịch vụ nâng đỡ cho tất cả các giáo sĩ của chúng ta. Ở đây tôi không nói đến việc nâng đỡ vật chất nhưng là sự nâng đỡ nhân bản và tinh thần. Giáo hội của chúng ta là công đoàn Thánh Thể, được tạo hình bởi quà tặng của chính Chúa cho chúng ta trong Bí tích Thánh Thể, và các linh mục là những người được Chúa kêu gọi để trở thành tâm điểm của việc cử hành Thánh Thể như là người mục tử lãnh đạo.

Ưu tiên thứ bốn là sự cần thiết để củng cố và làm sống lại các xứ đạo của chúng ta. Điều này thực ra sẽ là tâm điểm của bất cứ nỗ lực nào để canh tân đời sống của Giáo hội chúng ta. Thực vậy chính ở trong xứ đạo mà đời sống Công giáo của chúng ta được thực thi cách trọn vẹn nhất.

Liên quan gần gũi với việc canh tân các xứ đạo là việc đổi mới và phát triển các cơ cấu và chương trình giáo dục đức tin cho người lớn. Tổng giáo phận chúng ta đã đầu tư rất lớn vào việc giáo dục trẻ em và giới trẻ, chúng ta vẫn phải tiếp tục công việc này. Tuy nhiên khi giáo dân lớn lên và trưởng thành, sự hiểu biết đức tin của họ không phải lúc nào cũng cùng lớn lên với họ. Do đó, có một nhu cầu cấp bách để cung cấp việc giáo dục đức tin cho người lớn trong một cách thế mà chúng có thể dễ dàng tiếp cận, thu hút và thích ứng với nhu cầu của thời đại. Công việc này đã được đầu tư rất nhiều rồi nên bây giờ chúng ta chỉ cần tìm hiểu xem làm thế nào để điều hợp và phát triển những chương trình và nỗ lực phúc âm hóa này đến mọi nơi trong Tổng giáo phận.

Một lãnh vực khác cũng đòi hỏi sự quan tâm của chúng ta là công việc bác ái xã hội. Chúng ta đã có nhiều tổ chức và chương trình đang hoạt động trong lãnh vực này. Chỉ cần củng cố những cơ sở hiện hữu và tìm hiểu xem có những lãnh vực nào mà Giáo hội có thể đóng góp được cùng với những tổ chức NGOs, và với chính quyền tiểu bang và liên bang.

Cuối cùng chúng ta phải ý thức rằng chúng ta đang sống trong một thành phố và một tiểu bang đang phát triển nhanh chóng. Điều này có nghĩa là cộng đồng Công giáo của chúng ta cũng đang lớn lên. Khi những trung tâm dân số dời đi và những khu dân cư mới xuất hiện, chúng ta cần bảo đảm sự hiện diện của Giáo hội phải ở nơi nó cần có mặt, và sẵn sàng loan báo tin mừng của Chúa Kitô đến tất cả những ai chọn Perth làm quê hương của họ.

Xin cùng với tôi cam kết lại một ơn gọi thật hào hứng là cùng chung bước theo chân của Chúa Giêsu Đấng Chăn Chiên Lành.

(Lm Nguyễn Mộng Huỳnh tóm lược và chuyển ngữ)